

COMUNICACIÓ

Srs. Joan López i Oriol Chumillas: *La pertinença activa: el fet casteller.*

Què cal afegir avui als valors de força, equilibri, seny i valor que caracteritzaven ja fa alguns anys el missatge Casteller i així poder explicar la seva estesa espectacular per la nostra geografia? Un element clau per aproximar-nos-hi és el saber donar el valor que li correspon al tipus de pertinença que genera. Alguns intel·lectuals han volgut veure els castells com un símbol de l'esperit català actual, però és evident que la nostra societat catalana—avui tant plural— i fet casteller no passen sempre per les mateixes coordenades. Molt bona part dels que fan castells els trobem afirmant que ser casteller comporta una manera de viure i que, per tant, no és una mera aplicació d'una sociabilitat estàndar. El fet casteller comporta la creació d'uns vincles grupals especials que cada grup ha d'inventar. Un element a destacar del fet casteller és la interrelació entre generacions: és fàcil trobar tres generacions en una mateixa colla. Aquest fet intergeneracional és clau per la vivència casteller, no només perquè s'aguanti el castell, sinó perquè la construcció sigui viva realment, assolida i viscuda amb la mateixa força que és aguantada per cossos i braços. Així doncs, aquest sentiment de pertinença al grup s'arrela necessàriament i fa que si realment es vol un èxit, el casteller s'hagi de fondre amb el grup: ha de fer un castell, no un pilot ben posat de carn humana. Alhora, la satisfacció individual tant vindrà de la veritable fusió, de la identificació amb la colla —passant pels signes ostensibles, com la camisa i el nom, per exemple—, com, especialment, dels èxits obtinguts. D'aquesta manera, tant important és fer castells com amb qui es fan: els companys de colla esdevenen indispensables per l'obtenció de propi èxit. La progressiva implantació dels castells per tota la geografia catalana, a més de fer viva una tradició nostra, conté valors de realització personal que han cristal·litzat, també, en el llenguatge comú, com és el cas de l'expressió *fem pinya*.